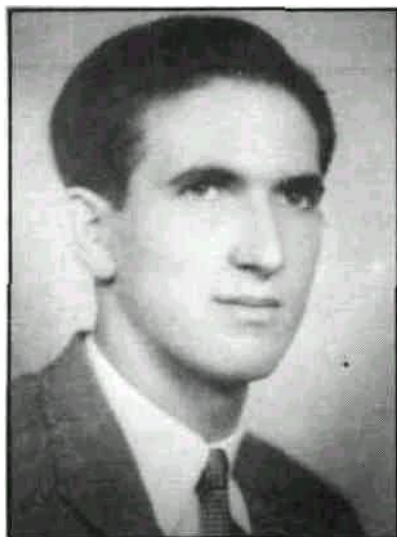

ΛΕΝΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

Γεννήθηκε στο χωριό Χανδριά, της επαρχίας Λεμεσού, το 1932.

Πέθανε στις 28 Μαρτίου 1957 στο Αγγλικό Νοσοκομείο Ακρωτηρίου, όπου μεταφέρθηκε πληγωμένος.

Γονείς: Χριστοφής και Αθηνά Λένα.

Αδέλφια: Παρασκευή, Ελένη, Προκοπή, Ανδρέας, Ιωάννης, Μελπομένη, Κυριακή, Μαρούλα. Άλλα έξι αδέλφια του είχαν πεθάνει στην παιδική τους ηλικία.

Ο Στυλιανός Λένας φοίτησε στο δημοτικό σχολείο Χανδριών και εργαζόταν ως σιδηρουργός στη Λευκωσία. Έδωσε τον όρκο του ΕΜΑΚ μεταξύ των πέντε πρώτων αγωνιστών το 1954. Ήταν στέλεχος της ΟΧΕΝ. Διακρινόταν για τη βαθιά χριστιανική του πίστη, την τόλμη και την επινοητικότητά του.

Την 1η Απριλίου 1955, ως ένας από τους πέντε πρώτους ομαδάρχες Λευκωσίας, κτύπησε τον στρατώνα Γούσλεϋ Μπάρακς στη Λευκωσία επί κεφαλής της ομάδας του. Μετά τις 19 Ιουνίου 1955, οπότε ο Διγενής έδωσε εντολή για επανάληψη της δράσης, συμμετείχε σε απόπειρα εναντίον του Άγγλου κυβερνήτη Αρμιτέιτς, στην οποία πήρε μέρος και ο ήρωας Μάρκος Δράκος. Τον Αύγουστο του 1955 κατέφυγε στη Λύση, όπου ανέλαβε, κατόπιν εντολής του Διγενή, την εκπαίδευση των εφεδρικών ομάδων δολιοφθορέων του τομέα Αμμοχώστου. Στη συνέχεια κατέφυγε στην περιοχή του Πενταδάκτυλου, συνενώθηκε με τον Γρηγόρη Αυξεντίου και έλαβε μέρος σε πολλές επιχειρήσεις εναντίον των Άγγλων. Με την ανάθεση του τομέα Πιτσιλιάς στον Αυξεντίου, τον Νοέμβριο του 1955, τον ακολούθησε και ο Λένας, αναλαμβάνοντας, ως ένας από τους υποτομεάρχες του, την περιοχή της νότιας Πιτσιλιάς.

Τον Αύγουστο του 1956, με βάση στρατηγικό σχέδιο του Διγενή, ο τομέας Αυξεντίου χωρίστηκε σε τέσσερις υποτομείς. Ο Λένας τέθηκε επί κεφαλής της ομάδας του τμήματος από τον Άγιο Θεόδωρο μέχρι και τον Άγιο Μάμα, όπου ξεχώρισε για τις θαρραλέες και επιτυχείς επιθέσεις του εναντίον του εχθρού και την κατασκευή

χειροβομβίδων και εκρηκτικών συσκευών. Η κατασκευή και η τελειοποίηση των χειροβομβίδων τύπου MK2 ήταν δικό του έργο. Τόσο συχνές ήταν οι ενέδρες και οι επιθέσεις του, ώστε τα αγγλικά στρατεύματα εκινούνταν στην περιοχή του παίρνοντας πάντοτε Έλληνες ομήρους ως ανθρώπινες ασπίδες. Ο Διγενής του σύστησε μάλιστα να περιορίσει τη δράση του.

Μετά τις προδοσίες στην Πιτσιλιά, τον Ιανουάριο 1957, ο Λένας οδήγησε την επταμελή ομάδα των ανταρτών του σε ασφαλές καταφύγιο στη ορεινή περιοχή της Γεράσας. Κατόπιν επέστρεψε στον τομέα του με ένα των ανταρτών του και διευθέτησε τη μεταφορά ολόκληρου του οπλισμού σε νέες κρύπτες. Στη συνέχεια επιδόθηκε και πάλιν σε επιθέσεις εναντίον των Άγγλων.

Στις 17 Φεβρουαρίου 1957 ενέπεσε σε ενέδρα Άγγλων στρατιωτών έξω από το κρησφύγετο του και πληγώθηκε σε μάχη που είχε μαζί τους. Συνελήφθη βαριά τραυματισμένος και μεταφέρθηκε στο Αγγλικό νοσοκομείο Ακρωτηρίου, όπου πέθανε σε 40 μέρες. Τάφηκε στις Κεντρικές Φυλακές Λευκωσίας από τους Άγγλους για τον φόβο λαϊκών εκδηλώσεων.

Πηγή: Συμβούλιο ιστορικής μνήμης Αγώνα ΕΟΚΑ 1955-59: «Οι ηρωομάρτυρες της ΕΟΚΑ». Λευκωσία 1996